

תת"ע 7764/06/18 - אליהו מזרחי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7764-06-18 מדינת ישראל נ' מזרחי
תיק חיצוני: 10152180864

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
אליהו מזרחי
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.7.18 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 800 ₪.

3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט וקיבל מכתב ממשטרת ישראל כי פנייתו התקבלה וכי זימון למשפט יישלח אליו במועד מאוחר יותר. טען כי ביום 16.10.18 קיבל לתדהמתו דרישה לתשלום חוב, ומבירור שערך נודע לו כי נשפט בהיעדרו וכי הוטל עליו קנס. טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון ולא קיבל את גזר הדין ואת הודעת תשלום הקנס המקורית. טען כי בכתב האישום לא צוינו פרטים רבים כמו סוג המכשיר באמצעותו בוצעה האכיפה, מספר המכשיר, המהירות המותרת במקום, המהירות לאחר ההפחתה, המהירות שהוצגה במכשיר והמרחק שהוצג במכשיר. טען כי בנסיבות האירוע שפורטו בדו"ח לא פירט השוטר כיצד בוצעה האכיפה, מה היה מצב התנועה ובאיזה נתיב היה רכבו של המבקש. טען כי בחומר הראיות קיים מזכר של שוטר נוסף שהיה במקום וכי מדובר במזכר לקוני בו ציין השוטר כי לא היה מעורב בדו"ח אך מאידך ציין את המהירות בה נתפס המבקש. טען כי הוא נוהג משנת 2001 ולחובתו עבירה אחת משנת 2003 שעניינה נהיגה ללא חגורת בטיחות. לאור כל האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.

4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש ולכן בנסיבות אלה אין לו להלין אלא על עצמו שכן מדובר בהמצאה כדן.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

בנוסף, עיון בתיק האלקטרוני מעלה כי הודעה על פסק הדין נשלחה בדואר רשום למבקש, נמסרה לידי ווא אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו בתאריך 27.7.18 ומכאן, שלכאורה ידע המבקש על פסק הדין טרם קבלת הדרישה מאת רשות הגביה והאכיפה וזאת בניגוד לטענתו בתצהיר ולא ברור מדוע השתהה המבקש בהגשת בקשתו.

8. מעבר לכך, לא מצאתי כי נפלו כשלים ראייתיים בדו"ח או כי חסרים בדו"ח פרטים כטענת המבקש והמבקש בחר לצרף רק חלק מחומר הראיות הרלבנטי המצוי בידיו לבקשה.

בנסיבות אלה לא התרשמתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום עיוות דין למבקש. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 28.1.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ט, 27 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

